

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

<http://informace.prolife.cz>

2/2004

- 2 Informační kampaň 2004
- 3 Pochod pro život 2004
- 4 Projednávání zákona o umělých potratech
- 5 Nový trestní zákon
- 7 Přednáška pro skauty v Kopřivnici
- 8 Právní, medicínské a etické aspekty interrupce
- 10 Na Obilním trhu se již umělé potraty neprovádějí
- 11 Člen HPŽ ČR Jiří Karas kandiduje do Evropanlamentu
- 14 Volby do Evropského parlamentu
- 18 Konference KDU-ČSL o rodině
- 20 Legalizace prostituce
- 21 Ministerstvo pro ženy?
- 23 Informace ze Společnosti pro podporu rodiny
- 27 Gianna Beretta Molla svatořečena
- 28 Nadační fond Betlém nenarozeným
- 30 Informace o modlitebních setkáních
- 31 Nabídka pomoci

Vážení přátelé,

srdečně Vás zdravíme. Máte před sebou druhé letošní číslo informačního oběžníku HPŽ ČR. Od minulého čísla jsme všichni byli svědky celé řady událostí (např. projednávání zákona o zákazu umělých potratů v Poslanecké sněmovně), o kterých Vám přinášíme podrobnější informace.

V březnu proběhla též finančně velmi nákladná osvětová kampaň, v jejímž rámci bylo rozesláno přes čtyři tisíce videokazet. Pokud si myslíte, že to, co Hnutí Pro život ČR dělá, má smysl, budeme rádi, pomůžete-li umožnit další činnost darem na osvětovou činnost. Prostředky budou využity na tisk osvětových informačních materiálů.

Za několik dní proběhnou volby do Evropského parlamentu, proto jsme pro Vás připravili přehled názorů některých kandidátů v základních mravních otázkách.

redakce HPŽ ČR

Informační kampaň 2004

Radim Ucháč

V minulém čísle jsme Vás informovali o způsobu letošní březnové osvětové kampaně. Tato kampaň je realizována jako příspěvek k 25. březnu, který je v řadě zemí připomínán jako Den nenarozených dětí. V katolické církvi je tento den od 7. století slaven jako Slavnost Zvěstování Páně (tedy početí Ježíše Krista, jehož narození se pak slaví v prosinci o devět měsíců později).

Informační kampaň se tradičně zaměřuje plošně na obyvatelstvo celé republiky a jejím cílem je přimět společnost k zamyšlení a probudit v nich alespoň soucit se zabíjenými nenarozenými dětmi, který je často prvním krokem k obecné úctě k lidskému životu.

Letos bylo rozesláno téměř 4 500 videokazet „Svoboda volby“ s profesionálně zpracovaným záznamem umělého potratu. Videokazety byly rozeslány třem okruhům příjemců.

Starostům obcí byly zaslány s žádostí o jejich předání sociálním pracovnícům, které jsou ve styku s těhotnými ženami a které místo pomoci někdy tlačí ženu k potratu, zvláště pokud má již více dětí či pochází ze sociálně slabší skupiny.

Dále byly videokazety zaslány do všech azylových domů v ČR. Řada z nich totiž často nepřijme těhotnou ženu, protože podmínkou pro přijetí je právě podstoupení potratu. Klientky azylových domů pochází zvláště ze sociálněpatologického prostředí a seznámení se s realitou umělého potratu může pro ně

být vhodným varováním před promiskuitním chováním.

Poslední a největší skupinou byla zásilka na všechny školy s upozorněním, že videozáznam je určen především pro pedagogy, kteří jej mohou vhodným způsobem zprostředkovat žákům. Zároveň jsme upozorňovali, že materiál by neměl být pouštěn studentům mladším šestnácti let.¹

Po rozeslání videokazet jsme od řady škol obdrželi objednávky dalších materiálů. Jeden ředitel například napsal:

„Děkuji za zaslanoú kazetu, pro věkovou strukturu našich studentů (450 starších 16 let) neocenitelné! Bohu díky, zdá se, že největší mravní krizi v oblasti sexuálních vztahů mladých lidí máme za sebou...“

Samozřejmě se vyskytly i odmítavé reakce, byly však spíše v menšině a často i hysterického charakteru.

¹ Šestnáct let je věk, odkdy může dívka podstoupit umělý potrat bez předchozího souhlasu rodičů.

Ve sdělovacích prostředcích došlo opět ke zmatkům, těžko lze soudit zda úmyslně či ne. TV Nova totiž v té době informovala o přednáškové činnosti organizace Sdružení Za dětský život Jihlava a o plošném odmítání jejich přednášek na školách, což si řada lidí spletla s činností HPŽ ČR. Skutečností je, že spolupráci se Sdružením Za dětský život Jihlava muselo HPŽ ČR již před třemi lety přerušit a požádat členky sdružení, aby nepoužívaly materiály HPŽ ČR, neboť jejich způsob práce se studenty ne-

byl vhodný a také co do věcného obsahu přednášek existují výhrady.

Příští rok bychom rádi osvětovou kampaň zaměřili na problematiku nemocných nenarozených dětí. Ty jsou dnes v rámci prenatalní diagnostiky aktivně vyhledávány a místo lékařské a i lidské pomoci matce i dítěti jsou při sebemenším podezření usmrceny.

Ze srdce děkujeme všem, kteří na uhrazení nákladů letošní kampaně pomáhají přispět.

Pochod pro život 2004

Vít Cigánek

Pochodu pro život 2004 v Praze se letos zúčastnilo zatím největší množství lidí (podle některých odhadů až 2 000). Nechybělo samozřejmě mnoho mladých rodin s dětmi. Opětovné setkání po roce bylo pro mnohé povzbuzením.

Dopoledne si několik set lidí prohlédlo prostory Poslanecké sněmovny. Oproti ohlášenému programu nebyla sloužena mše svatá, ale biskup Dominik Duka vedl bohoslužbu slova. Při ní mj. poděkoval zákonodárcům i všem, kteří se snaží změnit atmosféru v naší zemi, „*abychom se stali zemí, která bude otevřena novému lidskému životu*“.

Vzhledem k četným dotazům sdělujeme, že nesloužení mše svaté bylo zapříčiněno opomenutím církevně-právních náležitostí ze strany HPŽ ČR, které sice v minulosti nebyly požadovány, ale na které má ovšem pražská kurie nárok.¹

Pod sochou sv. Václava později vy-

stoupila řada představitelů politického i společenského života. Poslanec Tomáš Kvapil z Olomouce zdůraznil, že není v pořádku stav, kdy život některých nenarozených zvířat je chráněn více než život nenarozeného člověka. Marek Benda, který se po volbách do EP opět vrátí do Poslanecké sněmovny, ocenil jako neuvěřitelné, jakým způsobem se podařilo posunout veřejnou debatu ohledně umělých potratů od agresivních zesměšňujících výkřiků k celospolečenskému souhlasu, že umělé potraty jsou velkým zlem. Setkání uzavřel poslanec Jiří Karas poděkováním všem, kteří píší poslancům, aby jim pomohli pochopit nesmírnou hodnotu, krásu a nenahraditelnost lidského života.

Sdělovací prostředky událost částečně ignorovaly. Média, která o setkání referovala, na rozdíl od let minulých pojala zpravodajství objektivněji.

¹ Pro případné bližší informace se obraťte na sekretáře otce kardinála Miloslava Vlká – *sekretar.vlk@apha.cz*.

Projednávání zákona o umělých potratech

Radim Ucháč

Poslanecká sněmovna jednala o novele potratového zákona, podané poslancem Jiřím Karasem a dalšími, v pátek 26. března a pokračovala následující úterý 30. března, kdy byl většinou tento návrh zamítnut.

Poměrně věcná obecná rozprava trvala neuvěřitelných pět hodin. Ač sdělovací prostředky budily představu, že se jedná o náboženský problém, prosazovaný výhradně KDU-ČSL, situace vypadala zcela jinak. Již v rozpravě řada politiků i z jiných stran vyzvala ke schválení zákona v prvním čtení, aby bylo možné o návrhu diskutovat ve výborech.

Proti potratům se například ve svém projevu překvapivě postavila i poslankyně za ČSSD Jarmila Boháčková. Marian Bielez zase otevřeně řekl: *„Je-li potrat skutečně ukončením lidského života, ať v jakékoli jeho fázi, pak jej musíme nazvat vraždou, a to se všemi morálními a právními důsledky takového činu.“*

Bylo zajímavé, že opozice prakticky

nezpochybňovala, že se při potratu zabíjí člověk a že při něm dochází ke zraňování žen. Celkově sama potvrzovala, že se jedná o veliké zlo. Tento postoj byl však podobný svěhlavým dětem, které dupou a křičí: „Já to chci!“

Celkem se proti návrhu na zamítnutí postavilo 36 poslanců. Někteří hlasovali přímo proti zamítnutí, část se zdržela hlasování, čímž se a vědomě postavila proti potratům, a část z obav před vlastní stranou alespoň z jednání při hlasování odešla.

I přes různé spekulace sdělovacích prostředků se všichni poslanci KDU-ČSL nejen za návrh postavili, ale i ve svých příspěvcích jej jasně a důrazně obhajovali. V politické sféře bylo téma potratů prolomeno. Přípravuje se jiná, kompromisnější novela, která by umělé potraty omezila. Je zároveň připraven ústavní podnět na zrušení prováděcí vyhlášky k potratovému zákonu, který by měli poslanci podat v nejbližší době.

Všem, kteří mají zájem o přepis sněmovní rozpravy, ji na požádání zašleme (včetně přehledu hlasování jednotlivých poslanců). Máte-li možnost, pište či telefonujte poslancům i nadále, a to zvláště těm, kteří aktivně hlasovali pro zabíjení nenarozených dětí. Je důležité, aby neustále o této bolesti přemýšleli a nemysleli si, že se problému jedním hlasováním zbavili. Zvláště dobré je jim vhodnou formou připomínat jejich osobní a přímou zodpovědnost za život každého potraceného dítěte. S ohledem na výši poštovného můžete na adresu redakce zaslat balíček s Vašimi dopisy a my již zajistíme jejich doručení.

Nový trestní zákon

Radim Ucháč

Ministerstvo spravedlnosti má v současné době připravenou tzv. rekodifikaci trestního zákona. Jedná se vlastně o předělání zákona z dob komunismu, kde jsou souhrnně uvedeny trestné činy. Tento zákon byl po roce 1989 mnohokrát novelizován a z profesionálního hlediska je nutné jeho celkové přepracování, aby odpovídal současné situaci (ekonomická kriminalita, terorismus, ...).

Při této příležitosti si chce zřejmě ministerstvo „ušetřit“ v budoucnu práci, a proto zahrnuje do nového trestního zákoníku i body, na jejichž prosazení je v západní Evropě vyvíjen značný tlak. Jedná se o následující paragrafy:

Eutanázie – usmrcení na žádost ze soucitu pro těžce nemocné je prakticky legalizováno v §118. Je sice možno toho, kdo to vykoná, postihnout až šestiletým vězením, chybí však minimální hranice. V praxi tak stačí jeden precedentní a vhodně medializovaný případ, kdy soud v souladu se zákonem upustí od trestu, a eutanázie se u nás plošně rozeběhne. Z celkové koncepce i z důvodové zprávy je patrná jednoznačná snaha o legalizaci eutanázie, a to zvláště zdůrazňováním nemoci oběti a také proto, že tradiční napomáhání k sebevraždě je v §120 klasifikováno výrazně tvrdším postihem.

Klonování podle §143 bude možné, bude-li prováděno v souladu se zvláštními předpisy.

Eugenické zásahy podle §144 do genetické výbavy lidské bytosti budou možné, budou-li prováděny v souladu se

zvláštními předpisy. Nerozlišuje se, zda se to týká i zásahů, ovlivňujících pohlavní buňky a tedy i přenos zásahů do dalších generací. To by znamenalo staronové pokušení o šlechtění lidské rasy.

Pokusy na embryích podle §145 budou zcela legální, budou-li prováděny v souladu se zvláštními předpisy.

Prostituce podle §167 má být legální, nebude-li provozována u škol či v domech, kde bydlí děti.

Pornografie podle §168 je sice trestná, ale jako v minulosti opět není definována. V paragrafu je navíc zvláštní, že na prvním místě není obecná úprava pornografie, ale je zařazena až za bod týkající se jejího zpřístupnění dětem. Může to přinášet výkladové obtíže a další relativizaci problému.

„Sexuální orientace“ – tento nedefinovaný termín (jsou totiž orientace heterosexuální, homosexuální, bisexuální,

pedofilní, ...) se objevuje v souvislosti s trestnými činy jako vražda (§116), ublížení na zdraví (§121) atp., což není tak závažné, i když to je špatný precedent. Závažné však je uvedení této skupiny u odstavců hanobení (§334 odst. 1b) a potlačování práv (§336). Je ono hanobení citovat Biblii? Je ono hanobení varování dítěte před homosexuálními aktivisty? Zcela určitě by pod znění trestního zákona spadalo například odmítnutí ubytování dvou homosexuálů v rodinném penziónu.

Ministerstvo spravedlnosti bude tuto rekodifikaci předkládat vládě ke schválení a poté tato novela přijde na projednávání do Parlamentu. Vzhledem k tomu, že se na rekodifikaci pracuje již více jak deset let a jedná se o několika set stránkový zákon, koaličním poslancům nebude téměř jistě dovoleno, aby předkládali pozmněňovací návrhy. Pokud by se o to totiž některý z poslanců pokusil, celý zákon opozice „rozvrtá“ a nebude šance na jeho schválení. Nejlepší variantou se zdá stažení návrhu ministerstvem a jeho přepracování.

Většina sporných paragrafů danou činnost zakazuje kromě případů dovolených speciálním zákonem. Je to stejná situace, jakou zde dnes máme např. v otázce umělých potratů. Náš stávající platný trestní zákon dnes zakazuje vykonání umělého potratu pod trestem několikaletého vězení, *kromě případů definovaných zvláštním zákonem*. Ten zvláštní zákon v tomto případě je nechvalně zná-

mý zákon č. 66/1986 Sb., který umělé potraty umožňuje na požádání.

Se zákony, týkajícími se eutanázie, klonování atd. bude situace pravděpodobně zcela identická. Dnes hrozí přísné tresty, pokud někdo bude klonování vykonávat, *kromě případů definovaných zvláštním zákonem*. A tento zákon *musí* existovat, neboť trestní zákoník na něj odkazuje. Diskuse u zvláštních zákonů tedy nebude o tom, zda dovolit klonování, ale pouze za jakých podmínek!

Zástupce analytického oddělení KDU-ČSL na výše uvedené upozornění uvedl:¹

- ... v několika ohledech jsou Vaše připomínky relevantní a velmi závažné
- ... samozřejmě si uvědomuji, že v paragrafech, které se odkazují na zvláštní právní předpisy, nebude naplněna skutková podstata, dokud tyto předpisy nebudou platné. KDU-ČSL se rozhodně zaměří na předkládané speciální zákony k těmto velmi choulostivým problémům.²
- ... návrh neřeší euthanasii jako takovou. Zabývá se pouze úzkým výsekem z ní. I v tomto případě se však nejedná o zaručení beztrestnosti, ale o snížení trestnosti a to v přesně definovaných případech.³
- ... rád bych Vás závěrem chtěl ubezpečit, že ministři i poslanci KDU-ČSL tuto problematiku velmi pečlivě sledují, že se budou velmi zajímat o takto citlivá témata, aby nedošlo k bezprecedentnímu zásahu do našeho trestního práva.

¹ Zájemcům na požádání zašleme (e-mailem) plné znění vyjádření.

² To zřejmě znamená, že KDU-ČSL asi rezignovala a souhlasí s plošným povolením např. klonování či prostituce, ale bude se přit o podmínkách. [pozn. red.]

³ Ano, lékař nemá beztrestnost zaručenu, ale soudce nemusí trest udělit. Stát tedy v podstatě říká, že jsou situace, kdy je pacienta lepší zabít. [pozn. red.]

I přes poslední optimistický bod je vhodné zdůraznit, že se jedná o naprosto nepředstavitelný průlom jdoucí zcela proti politice KDU-ČSL i proti zdravému rozumu. Jsme přesvědčeni, že KDU-ČSL by mělo v případě hrozby schválení této novely vládou uvažovat o opuštění koalice.

Zájemcům na požádání přeošleme (e-mailem) příslušné texty zákona. Všechny prosíme, aby psali všem ministrům, poslancům i do redakcí sdělovacích prostředků, aby nedošlo ke schválení tohoto zákona.

Přednáška pro skauty v Kopřivnici

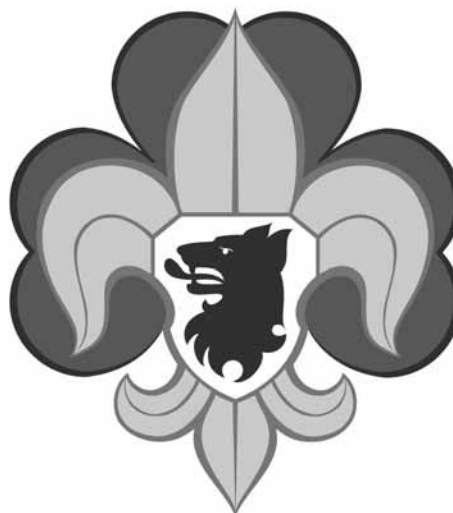
Zdeňka Rybová

V rámci každoroční postní duchovní obnovy skautů v Kopřivnici na Novojičínsku jsem byla začátkem dubna pozvána na besedu na téma *Předmanželská čistota a umělá antikoncepce*.

Velmi mi posloužila a také nemalou pozitivní odezvu sklídila kniha *Sex – šlehačka na dortu*¹ od Tomáše Řeháka (ACET), z níž jsem částečně načerpala své podněty pro naše společné povídání.

V rámci diskuse došlo i na osobní vyjádření posluchačů (převážně dívek) a konkrétní pocity ze života mezi vrstevníky, kterým nikdo cenu předmanželské zdrženlivosti nevysvětlil. Toto nelehké téma je určitě místem, na kterém je třeba udělat ještě mnoho práce.

Besedu jsme uzavřeli krátkým pojednáním o dostupné umělé antikoncepci – vybraných metodách a způsobu fungování jednotlivých antikoncepčních preparátů.

¹ Knihu lze objednat např. prostřednictvím Ligy pár páru na adrese <http://www.lpp.cz/cenik.html> či stáhnout na adrese <http://acet.wz.cz/sex.php>.

Právní, medicínské a etické aspekty interrupce

Zdeňka Rybová

Ve čtvrtek 22. dubna se na půdě Právníkové fakulty UP v Olomouci konala konference s názvem *Právní, medicínské a etické aspekty interrupce*, kterou pořádala nezávislá asociace studentů práva ELSA. Hnutí Pro život ČR zde bylo přizváno mezi přednášející, a tak spolu s prof. Květoslavem Šípem, MUDr. Petrem Závodným a asistentem poslance Tomáše Kvapila, panem Havranem, hájilo zájmy matek a nenarozených dětí proti jinak bohužel výhradně propotrátové převaze z řad dalších přednášejících i posluchačů.

Zazněly referáty z biologie, resp. chronologie vývoje nenarozeného dítěte s vyrocenými komentáři popírajícími lidskost počaté lidské bytosti, byť často narážely na vlastní zbraně a vnitřní nelogičnost. Takže jsme mohli vyslechnout např. výklad o tom, že embryo se stává plodem a údajně tedy i lidskou bytostí tehdy, jsou-li na jeho rukou zřetelné prsty, a to z úst akademiků (prof. Jirásek) vyučujících příslušné předměty na univerzitní půdě.

Otevřela se ale také diskuse o současně platné legislativě v ČR, kterou poznámkami o závažných skutečnostech osvětlil MUDr. Závodný. Jeho pak svým vystoupením doplnil Mgr. Ondřej Dostál, předseda Asociace pro medicínské právo a bioetiku, který faktograficky popsal mezinárodní i českou právní situaci v oblasti potratů. Zdůraznil některé zajímavé souvislosti. Mluvil mj. o tom, že zatímco je v ČR kodifikována tzv. výhrada svědomí pro ty lékaře, kteří nechtě-

jí provádět umělé potraty (a tedy nikdo je nemůže k tomuto výkonu oprávněně nutit či za jeho neprovedení postihovat), neexistuje způsob, jak by se z této jinak zdravotnické povinnosti mohli vyvázat např. anesteziologové, farmaceuté, zdravotní sestry apod.

Mgr. Dostál upozornil také na jednu – dle mého soudu – časovanou bombu. Náš platný právní řád umožňuje provedení potratu dívky mezi 16ti – 18ti lety bez souhlasu rodičů s tím, že tito zákonní zástupci jsou informováni o zákroku ex post. Ovšem Českou republikou ratifikovaná Úmluva o biomedicíně jako nadřazená právní norma naopak zavazuje k respektu soukromí. Při precedentním případě by mohla nastat situace, že by se informování rodičů dívky po potratu stalo konfliktním právě kvůli porušení práva na soukromí.

Velmi zajímavý, byť opět principiálně propotrátový příspěvek, měl také zástupce Mladých konzervativců, který přinesl osobní postoj týkající se opomíjení práv otce při rozhodování o umělém potratu nenarozeného dítěte (parafrázovaně: „Až se – snad brzy – rozhodnu se svou partnerkou založit rodinu, nerad bych se setkal s tím, že zároveň s oznámením o těhotenství mi tato partnerka sdělí, že ze svých důvodů hodlá podstoupit umělý potrat. Nemohl bych v té chvíli dělat nic, jen mlčet. Toto vyřazení otce asi dítěte z rozhodování není úplně správné.“

Celková atmosféra konference byla přátelská k potratům a tzv. liberálním

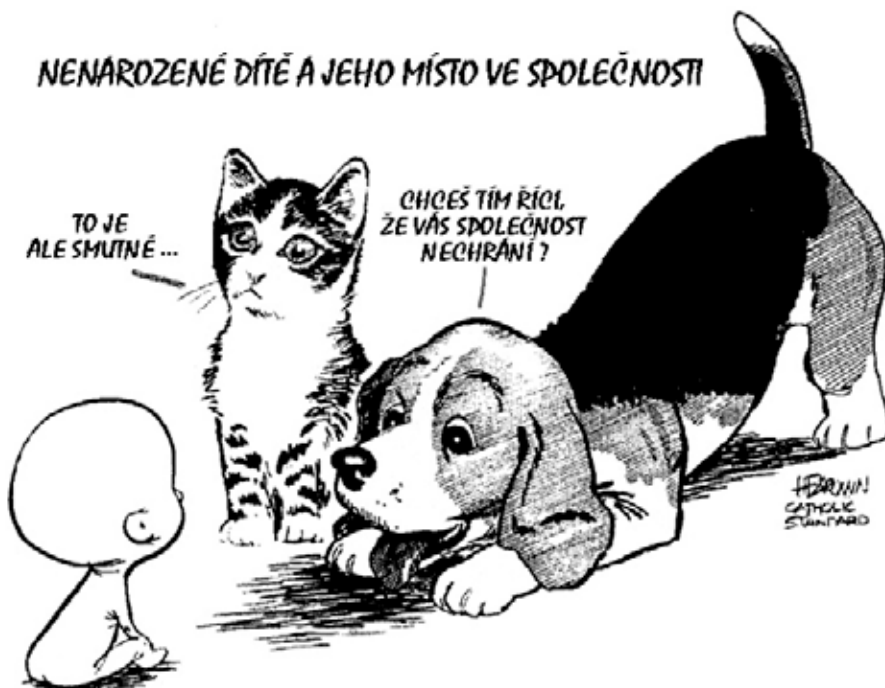
postojům. Někdy šel ale tento přátelský a křečovitý propotratový postoj až za hranice prosté slušnosti lidí a kolegiálního respektu. To se stalo např. tehdy, kdy na svůj základní dotaz o počátku existence nenarozeného dítěte, položený prof. Šiprem s důrazem na konkrétní odpověď směrem na jednoho z přednášejících (prof. Jiří Šantavý – olomoucký gynekolog), dostal od tohoto kolegy o téměř dvě desetiletí mladšího povýšenou, a nikoliv humorně myšlenou, odpověď: „Jsem rád, že vás mohu, pane kolego, poučit.“ Pověštinou i publikum s povděkem kvitovalo to, že podpora potratů byla takto vehementní.

Nejsilnějším zážitkem, který jsem si

odvezla z tohoto setkání, byl potlesk publika. Na tom by nebylo nic zvláštního, jenže tento potlesk patřil matce jednoho z účastníků akademiků, prof. Antonína Doležala (gynekolog-porodník). O své matce ve svém zanícení pro zachování současné praxe umělých potratů tento gynekolog s více než 50-ti letou prací ve svém oboru hovořil jako o ženě, která „podstoupila mnoho umělých potratů“ před tím, než jej samotného porodila. A tato dnes již mrtvá žena sklídila ovace publika.

Byla to užitečná, i když neveselá zkušenost. Proto Vás prosím o stálou připravenost – tlak, který nás sužuje, je opravdu velký.

NENAROZENÉ DÍTĚ A JEHO MÍSTO VE SPOLEČNOSTI

Na Obilním trhu se již umělé potraty neprovádějí

Sylva Bernardová

Gynekologicko-porodnická klinika v Brně na Obilním trhu oficiálně oznámila, že od 1. května přestává vykonávat umělé potraty.

Téměř rok se každý den před porodnicí schází na řádně ohlášené demonstraci občanského sdružení Hnutí Pro život ČR obhájci práva na život. Před vchodem do porodnice se někteří účastníci modlí, jiní rozdávají kolemjdoucím informační materiály.

Vedení nemocnice se pokusilo demonstranty opakovaně vystrnadit a to i s pomocí policie či městského zastupitelstva. Právo je však plně na straně demonstrantů, kterým paradoxně policie musela dokonce několikrát poskytovat ochranu.

Za demonstranty se staví i poslanec Jiří Karas, který zdůraznil: „*Plně chá-*

pu, že se ti lidé rozhodli modlit a prosit právě na místě, kde dochází k usmrcování nenarozených dětí a zraňování matek, a ne někde na náměstí.“ Podle něj jsou i lékaři velmi zraněni zlem, ke kterému jsou společností nuceni a právě oni potřebují podat vstřícnou ruku.

Téměř po roce se vedení nemocnice rozhodlo přestat umělé potraty vykonávat a umístilo před vstupem do porodnice na Obilním trhu oznámení s tímto upozorněním.

Hnutí Pro život ČR vyjádřilo uspokojení s rozhodnutím vedení nemocnice. Upozornilo však, že v porodnici dochází i nadále k usmrcování lidských bytostí a to především v souvislosti s procesem umělého oplození. Rozhodnutí však chápe jako významný a odpovědný krok pozitivním směrem.

Člen HPŽ ČR Jiří Karas kandiduje do Europarlamentu

HPŽ ČR

Koncem března zamítla Poslanecká sněmovna návrh Jiřího Karase, Jana Kasala a Petra Plevy na plnou právní ochranu člověka od početí. Některé sdělovací prostředky okamžitě ujistiťovaly veřejnost o jednoznačném odmítnutí zákazu potratů. Požádali jsme poslance Jiřího Karase o rozhovor na toto téma.

Jak jste odmítnutí návrhu vnímal jako poslanec a kandidát do Evropského parlamentu?

V žádném případě bych nemluvil o jednoznačném odmítnutí. Tvrzení, že tuto novelu podpořilo jenom několik lidovců, není pravdivé. Bylo to přibližně čtyřicet mých kolegů a kolegůň, kteří se postavili proti zamítnutí tohoto návrhu. Dále byla ve sněmovně řada dalších, kteří prostě neměli odvahu vzeprít se tlaku svých stran. Neříkám, že všichni byli pro navrženou verzi, ale je nutné říci, že skoro čtvrtina přítomných poslanců chtěla ochranu počatých dětí alespoň zlepšit, což je vynikající zpráva.

Jaké odhadujete další šance na změnu v naší společnosti?

Nesmírně veliké! Ti, kdo sledovali tisk nebo si mohou přečíst přepis parlamentní rozpravy na internetu, vědí, že už se nejedná o zesměšňování a hrubé urážky, že už nejsou potraty obhajovány jako moderní věc. Seriózní debata se posunula tak, jak si to nikdo nepředstavoval. Všichni, snad kromě extrémních feministek, se shodnou na tom, že se jedná o zlo. To se podařilo ne mně, ale díky Bohu a tisícům modliteb, díky obětem a ochotě pro druhé něco udělat. Tento vývoj je dlouhodobý a začal u nás v roce 1999

vyhlášením Deklarace práv počatého dítěte. Dnes už se potraty neobhajují jako dobré řešení, spor je naopak o to, jakými kroky je omezit či zastavit. Boj o záchranu života počatých dětí tedy v žádném případě nekončí.

Co považujete za svůj krátkodobý a co za svůj dlouhodobý cíl?

Nevím, zda jsem schopen definovat krátkodobý a dlouhodobý cíl. Aby se naše společnost v otázce umělých potratů opravdu změnila, musí si každý uvědomit, že lidský život má cenu a to nesmírně velikou, že člověk je nádherný a nejdokonalejší Boží tvor. To si ale těžko uvědomí ateista a proto je nezbytné, aby došlo k rechristianizaci Evropy. Jsou to spojené nádoby – vždy, když upadla kvalita katolické víry, upadla i úcta k člověku. Ve středověku se odpad k novopohanství projevil mimo jiné i v upalování čarodějnic. V novověku bylo zástěrkou odpadu osvícenství, od něhož vedla přímá cesta ke gilotině. A v minulém století jsme byli svědky degradace člověka na bezprávného pudově manipulovatelného tvora a tedy nástupu nacionálního socialismu (nacismu) a komunismu. Dnes se pod vlivem konzumní společnosti šíří příklon k panteismu, kde je hodnota člověka odvozena od jeho economic-

ké prospěšnosti, anebo k nihilismu, který je úplně sebezničující. Svědčí o tom například nástup eutanázie, vybíjení nenarozených dětí, pokud jsou nemocné či nechtěné, genetické pokusy na embryích i zotročení žen pomocí prostituce.

Protože ne všichni členové HPŽ ČR jsou věřící, zeptám se méně teoreticky, jaké konkrétní kroky podniknete přímo v ochraně lidského života.

Další varianta zákona na omezení umělých potratů bude předložena v nejbližší době. Vzhledem k tomu, že ochra-

na života před narozením je zakotvena i v Listině základních práv a svobod, je připraven i podnět pro Ústavní soud ke zrušení prováděcí vyhlášky k umělým potratům. Na konci května ve spolupráci se švédskou a americkou ambasádou pořádáme s kolegou Janem Kasalem seminář zaměřený na otázku legalizace prostituce, kde se k tomuto nebezpečí vysloví řada expertů. Rovněž se snažíme v rámci nových členských zemí Evropské unie vytvořit skupinu poslanců pro prosazování kultury života.

Jste již několik let i naším členem, čím vám můžeme pomoci, abyste hodnotu lidského života mohl prosazovat s co největší efektivitou?

Jako křesťan na prvním místě prosím o modlitby za politiky. Za druhé se nestydíte za své přesvědčení. Za třetí – neustále pište, neustále naléhejte na své poslance. Dnes je třeba čelit pokusům o legalizaci eutanázie či prostituce. A za čtvrté vás prosím o pomoc ve volbách. Jsem na osmém místě kandidátky, která je společná pro celou republiku. Pokud by číslo 8 před mým jménem na kandidátce KDU-ČSL zakroužkoval dostatek lidí a dostal bych se tak do Evropského parlamentu, byl by to z hlediska ochrany života pro celou českou politickou scénu pozitivní signál.

Můžete to blíže vysvětlit?

Když jsem se díky preferenčním hlasům dostal do našeho parlamentu, mnoho politiků přehodnotilo své postoje. Přestali se bát a i díky tomu bylo možné otevřít etická témata, která by jinak neměla šanci. Pokud mne lidé z osmého místa vykroužkují do Evropského parlamentu, bude to něco podobného – politická a tím i společenská pozice ochrany života se tím jistě opět posílí.

Existuje ovšem obava, že když odejdete do Evropského parlamentu, nebude zde nikdo, kdo by tyto věci otevíral a prosazoval.

Podíváte-li se na vystoupení řady mých kolegů z KDU-ČSL, zjistíte, že od projednávání zákona o umělých potrtech došlo k neuvěřitelnému nastartování aktivit naší strany. Jako příklad bych uvedl nedávné vystoupení pana poslance Janečka, který se tvrdě ohradil pro-

ti třídění dětí v dětských domovech na více či méně kvalitní. Kolega Kvapil se zúčastnil posledního Pochodu pro život a je v tomto smyslu dlouhodobě aktivní. Ve Sněmovně zasedne po volbách do EP opět Marek Benda (ODS), který nahradí poslance zvoleného do EP a který je svými jednoznačnými postoji pro ochranu života veřejně znám. Právě v dnešních dnech Sněmovna přijímá lidovecké návrhy prorodinných zákonů týkajících se utajených porodů a urychleného osvojení dětí. Opravdu nemám strach, že právě já bych byl ten jediný, s nímž všechno stojí a padá. Ale je nutné si uvědomit, že velká část těchto bojů se přesouvá z národních parlamentů na půdu Evropské unie. A stejně, jako se v naší ateistické zemi podařilo probudit k životu a veřejně prosazovat zdravé názory, je třeba se o to samé pokusit v Evropském parlamentu. Co nám pomůže, když budeme v národním parlamentu prosazovat kulturu života, jestliže nám Evropská unie nařídí eutanázii jako základní lidské právo?

Máte pravdu, ale není v tom i trocha ješitnosti či touhy po lukrativním místě?

Ano, trocha ješitnosti a ctízádnosti ve mně určitě je. Jinak bych těžko mohl být politikem. Jsem si toho však vědom a snažím se ty užitečné vlastnosti držet v rozumných mezích. Pokud se jedná o lukrativnost, tak mám svědomí zcela čisté. Od doby, kdy mi zemřela manželka na rakovinu, si uvědomuji s větší naléhavostí žebříček hodnot i to, že jednoho dne i já budu muset vydat počet ze své práce. Spíše se tedy bojím, abych nezkopal hřivny, které jsem dostal.

Volby do Evropského parlamentu

HPŽ ČR

Volby do Evropského parlamentu se budou konat již za několik dní. Pro celou republiku budou jednotné kandidátky a nebudou se tedy odlišovat jako v parlamentních volbách podle krajů. Každý může změnit pořadí na kandidátních listinách pomocí tzv. preferenčních hlasů – tj. zakroužkováním pořadového čísla před jménem kandidáta. Pokud daný kandidát dostane dostatek hlasů, posouvá se z jakékoli pozice na první místo. Při volbách může každý zakroužkovat pouze dvě jména. Pro to, aby se poslanec z jakéhokoli místa posunul na první místo kandidátky, je zapotřebí získat alespoň 5% z preferenčních hlasů, která dostane příslušná strana.

Abyste měli možnost se rozhodnout podle postojů, které se stávají stále aktuálnějšími, oslovili jsme některé politiky hlavních stran s reálnou šancí na zvolení otázkami, týkajícími se problematiky kultury života.

Následující oslovení kandidáti na předních místech kandidátek na námi zaslanoou prosbu o zodpovězení otázek nezaslali ani odpověď ani omluvu: Ing. Jan Zahradil (ODS), MUDr. Miroslav Ouzký (ODS), Dr. Libor Rouček (ČSSD), JUDr. Richard Falbr (ČSSD), Ing. Milan Ekert (ČSSD), Ing. Helena Rögnerová (US-DEU), Ing. Pavel Svoboda (US-DEU), RNDr. Jiřina Nováková, CSc. (US-DEU).

1. Budete při práci v Evropském parlamentu prosazovat hodnotu lidského života od okamžiku početí (viz debaty o reprodukčních právech, klonování lidí, apod.)?
2. Jste kromě efektivní prevence u všech skupin obyvatelstva i pro souběžný legislativní zákaz umělých potratů?
3. Budete aktivně vystupovat proti eutanázii a klonování lidí?
4. Mělo by být povoleno klonování lidských embryí pro vědecké experimenty?
5. Považujete rodinu za nezbytnou instituci, kterou je třeba finančně i politicky na všech rovinách podporovat?
6. Myslíte si, že žena a muž jsou doplňující se bytosti s rozdílnými dary a úkoly umožňujícími dobrý chod společnosti a není tedy nutné podporovat politickými nástroji co největší zastoupení žen v „mužském světě“?
7. Považujete homosexualitu či bisexualitu za zdravou variantu lidské sexuality?

Kandidáti jsou seřazeni podle pořadí, v němž je doporučujeme kroužkovat. Každý může ve volbách udělit maximálně dva preferenční hlasy, čímž posune kandidáty na volitelné pozice.	1. Ochrana od početí?	2. Zakáz potratů?	3. Zakáz eutanázie a klonování?	4. Vědecké pokusy?	5. Podpora rodiny?	6. Zdravá rodina?	7. Homosexualita?
JUDr. Ing. Jiří Karas (KDU-ČSL č. 8)	ANO	ANO	ANO	NE	ANO	ANO	NE
RNDr. Vilém Holář (KDU-ČSL č. 5)	ANO	ANO	ANO	NE	ANO	ANO	NE
Ing. Jan Březina (KDU-ČSL č. 2)	ANO	ANO	ANO	NE	ANO	ANO	NE
Ing. Pavel Jajtner (KDU-ČSL č. 3)	ANO	???	ANO	NE	ANO	???	NE
MUDr. Zuzana Roithová (KDU-ČSL č. 1)	ANO	NE	???	???	ANO	ANO	NE
RNDr. Petr Duchoň (ODS č. 2)	—	—	—	—	—	—	—

Doplňující odpovědi kandidátů

RNDr. Vilém Holář

2. Připravil jsem návrh zákona o urychlení adopcí a o utajených porodech, které by mohly pomoci alespoň některým ženám rozhodnout se přivést na svět dítě – nyní se ve Sněmovně prodává.

Nicméně tento můj postoj je stabilní, bez ohledu na to, zda jsou zrovna volby.

Ing. Pavel Jajtner

1. Viz poznámky na str. 17.

2. Otázka umělého potratu není v kompetenci Evropského parlamentu. Je plně v pravomoci národních parlamentů členských států Evropské unie. Přesto se pokusím ve stručnosti vyslovit svůj názor: Česká republika je signatářem Všeobecné deklarace lidských práv a závazek „chránit lidský život již před narozením“ převzala do své Ústavní listiny práv a svobod. Právo na život je i v této zemi na vrcholu pyramidy lidských práv. Je tedy nutno si především položit otázku: Kdy vzniká lidský jedinec? Jestliže je to v okamžiku splynutí zárodečných buněk matky a otce, je jasno. Takto chápe začátek života lidského jedince Církev. S tímto názorem se plně ztotožňuji. Tady stojím a nemohu jinak. Naše společnost byla po desetiletí manipulována a nikdo z nás neměl dost informací. Máme-li rozhodovat v tak závažné věci, jakou je lidský život, musíme se snažit dozvědět se o problému co nejvíce. Víím, že na tento závažný etický a politický problém neexistuje ani stručná, ani jednoduchá odpověď. Jiná je otázka zákonodárství. Represe je v tomto případě kontraproduktivní. Nesouhlasím s tvrzeními, že proti umělému potratu

je pouze 10% (věřících) obyvatel České republiky. Museli bychom se ptát především všech žen, které prožily trauma smrti svého nenarozeného dítěte, ať už to bylo z jejich vůle, nebo proti jejich vůli, nebo mimovolně. Dozvěděli bychom se dokonce, že drtivá většina všech žen nebude s utracením nenarozeného lidského života souhlasit. A to bez ohledu na to, zda jsou, či nejsou věřící. Vždyť kolik žen například po umělém potratu už nemohlo mít děti? Pro vymírající národ, kterým my Čechové jsme, a pro všechny ženy, které se dostaly do situace, kdy zvažují, zda klíčící život donosit, či utratit, by bylo prospěšnější účinné zákonodárství umožňující záchranu těchto nenarozených životů, kterých je jen v České republice na desítky tisíc. Jasná, pružná a jednoduchá pravidla anonymní adopce, komplexní péče o „matky v nouzi“, charitativní domy, finanční pomoc atp. Myslím, že proti takovému řešení nemůže mít zásadní námitky ani fundamentálně založený ochránce práv ženy na její tělo. Přesto, v nové politice s lidmi a pro lidi, kterou hodlám (budu-li zvolen) prosazovat, je nutno vést dialog a snažit se vnímat stanoviska toho druhého. Největší bolestí české politiky polistopadového období je neschopnost dialogu, hledání toho, co rozděljuje, nikoli toho, co spojuje. Nikdy nesmíme toho druhého demonizovat. Důležité je, jak člověk žije, nikoli k jaké ideologii či víře se hlásí. V každé praktické situaci se dá najít něco, co se může stát společným východiskem a základem diskuse. A politika má být spíše usmiřováním než ovládním různých zájmů ve společnosti. Prvním krokem k náročnému cíli je přesvědčit společnost, že utracení nenarozeného života je špatné řešení. K tomuto posunu ve ve-

řejném mínění zřetelně dochází. Další kroky mohou následovat a já udělám podle svého svědomí vše pro to, aby nebylo snazší zabít nenarozené dítě než kočku nebo psa, jak tomu doposud ve většině evropských zemí – i v Itálii, kde toho času sloužím – je.

3. Viz Katechismus katolické církve, čl. 2277 a 2295.

4. Nikdy! Je dostatečně známo, že pro tvorbu umělých náhradních orgánů lze použít i jiné lidské buňky než zárodečné.

5. Zanikne-li rodina, zanikne každá společnost. Ochrana rodiny, která se zakládá na monogamním manželství mezi osobami odlišného pohlaví a jejíž jednotu a stabilitu je třeba všestranně chránit, je základem mravního a sociálního učení Církve. Je v zájmu každého státu, který usiluje o svobodu a prosperitu, rodinu podporovat politickými prostředky i ekonomickými nástroji. Analogicky musí být zaručena také ochrana nezletilých a vymýcení všech moderních forem zotročování (například drogovou závislostí či nejruznějšími formami prostituce).

6. Teprve muž a žena je dokonalý člověk. Ženy, kromě toho, že mají ve všech ohledech stejné schopnosti jako muži, mají ještě něco navíc. A to je mateřství, nejvznešenější poslání ženy. Do doby, než překonáme staletými zažitou dominanci mužů, jsem pro dočasná politická řešení, která usnadní rychlejší proces zrovnoprávnění žen s muži.

7. Podrobnější vysvětlení lze nalézt v novém Katechismu katolické církve, čl. 2358: „Nezanedbatelný počet mužů a žen má hluboce zakořeněné homosexuální sklony. Toto zaměření, které se objektivně vymyká řádu, je pro většinu z nich zkouškou. Proto mají být přijímáni s úctou, soucitem a jemnocitem. Vůči nim je třeba se vyhnout jakémukoliv náznaku nespravedlivé diskriminace. . . “ Nicméně, za zvlášť škodlivé považují snahy zrovnoprávnit tradiční úplnou rodinu se svazky osob stejného pohlaví. To není nedostatek tolerance, to je degradace tradiční úplné rodiny, která jediná je schopna dávat, rozvíjet a pravdivě naplňovat život lidské bytosti a garantovat prosperitu společnosti.

MUDr. Zuzana Roithová

1. Odpověď je zřejmá a je přístupná na webových stránkách KDU-ČSL, neboť je pro EP programem Evropské lidové strany, jejíž členem je od 1.5.2004 i KDU-ČSL, v programu s názvem Unie hodnot: Členové Evropské lidové strany.

Sledujeme zásady ochrany a podpory důstojnosti člověka a tudíž respektování práva na život a na jedinečnost každé lidské bytosti od okamžiku početí až do smrti, obzvláštní odpovědnost rodičů a rodin, zásadní rovnoprávnost všech lidských životů, podporu zdraví a svobodu výzkumu a vědeckých průzkumů. Důstojnost člověka podmiňuje službu vědy člověku a nikoli službu člověka vědě. Rozlišování mezi „lidským životem“ a „člověkem“ nebo mezi embryem jako „potenciální lidskou bytostí“ nelze činit, aniž by se zaváděl nepřijatelný způsob diskriminace.

2. Určité vymezení je nutné, ale musíme si uvědomit, že zkušenosti jednoznačně ukazují, že to, co je potřeba přijmout srdcem, nelze vnutit zákonem, zvláště ne trestním zákonem. Záleží tedy na znění zákona. Vím jako lékařka, že v evropské legislativě výjimky musí existovat a to je právě ten problém, který v legislativě vytváří široký prostor pro obcházení zákona. Zodpovědný politik musí zvažovat, jaká cesta skutečně vede k cíli a která je jen krátkozrakým alibismem, nikoli poctivou cestou. Netroufám si však tyto cesty hodnotit, jdou-li po nich jiní. Já za poctivé považuji angažovat se přímo v tom, co je skutečně účinné. A to je výchova budoucích lékařů v přístupech k těhotným ženám a na budování křesťanských gynekologických ambulancí a poraden, jako jsem zajistila v NMSKB. Velmi si vážím institucí, které usilují o to, aby se změnilo klima v naší sekularizované společnosti.

3. a 4. Při projednávání legislativy týkající se této oblasti zastávám názor, že bioetika přispívá významně ke zdraví a prosperitě. V biotechnologii by měly být experimenty na lidských embryích povoleny pouze tehdy, jsou-li zaměřeny na ochranu života a zdraví tohoto specifického embrya, které je předmětem experimentu, jako je tomu i se všemi ostatními lidskými bytostmi. Měla by být pro tuto oblast ustanovena celosvětově platná, přísná pravidla. ELS je pro zesílené a společné snahy za zlepšení výzkumných technik početí, které způsobí, že výzkumy zárodků nebudou nutné a je též pro motivování vědeckého výzkumu v oblasti umělého oplodnění, který zabrání závažnému problému nadprodukce zárodků. Komerční využívání lidských zárodků musí být každopádně zakázáno. Společná odpověď – viz předcházející poznámka.

5. Ano, a proto jsem prosadila již před třemi lety toto do programu KDU-ČSL.

6. Nerozumím přesně otázce, ale pokud vám jde o kvóty – nejsem zastáncem této metody pro

prosazení žen do funkcí. Myslím si však, že jejich účast je žádoucí, podporují rovnost pohlaví v přístupu ke vzdělání, povolání a také zaměstnání a to na základě volby ženy, nikoli podle představ sociálních inženýrů.

7. Nepovažují.

RNDr. Petr Duchoň

Dle pokynu pana primátora Petra Duchoně Vám

sděluji jeho reakci na Vaši nabídku odpovědět na otázky uvedené ve Vašem e-mailu ze dne 28. dubna 2004. Pan primátor je poslední dobou bombardován nejrůznějšími dotazníky a dotazy. Reakce na ně by si vyžádalo více času, než ho má v současné době k dispozici. Věřím, že jeho omluvu pochopíte. Lituji, že Vám nemohu podat příznivější odpověď.

Úvodní poznámky Ing. Pavla Jajtnera

Jako praktikující katolík se řídím novým Katechismem katolické církve, který se ke všem Vaším otázkám jasně vyjadřuje. Touto směrnicí jsou vázáni všichni katolíci. Mé zkušenosti z diplomacie při Svatém stolci ve Vatikánu jen posílily mé hluboké přesvědčení, že na principech nelze nic měnit, ale je mnoho cest, které mohou vést k téměř cíli. Protože ne všichni katolíci a tím méně občané České republiky Katechismus četli, vyjádřím se ke každé otázce jednotlivě a podrobně. *Člověk se nesmí odloučit od Božího zákona a politika se nesmí odloučit od morálky.*

V dnešní společnosti lze konstatovat jistý *kulturní pluralismus*, který spolu s teorií a obhajobou etického pluralismu v sobě nese zřetelné znaky naznačující *úpadek a rozklad rozumu a přirozeného mravního zákona*. Důsledkem této tendence je stále se vzdávající jev, kdy se ve veřejných prohlášeních bohužel tvrdí, že etický pluralismus je podmínkou demokracie. Tak dochází k tomu, že občané požadují naprostou autonomii svého vlastního morálního rozhodování a zákonodárci se domnívají, že musí tuto svobodu respektovat a usnášejí se na zákonech, nepřihlížejících k zásadám přirozené mravnosti. Současně se zcela falešně interpretuje pojem tolerance a na značné části občanů – a to i katolíků – se požaduje, aby se *vzdali účasti* na sociálním a politickém životě vlastních zemí v duchu takového chápání člověka a obecného blaha, které považují za lidsky pravdivé a jež by chtěli uskutečnit legitimními prostředky, které demokratický právní řád dává k dispozici všem členům politické společnosti bez rozdílu. Relativistickou tezi, podle níž neexistuje žádná mravní norma, která by vycházela z přirozenosti samého lidského bytí a jíž by bylo podřízeno každé pojetí člověka, obecného blaha a státu je tedy v křesťanském pojetí nutno považovat za *absolutně nesprávnou*.

Připomínám našemu vymírajícímu národu, že bez mravnosti není budoucnost. Křesťanům obecně a katolíkům zvláště si dovoluji připomenout, že všichni z nich, kdo působí přímo v zákonodárných shromážděních mají jasnou povinnost postavit se každému zákonu, který je útokem na lidský život.

Výsledky dosavadního vědeckého výzkumu umožňují dosažení cílů, které otráasají svědomím člověka a vyžadují řešení na základě pevných etických norem. Katolíci mají právo a povinnost zasáhnout vždy, kdy je třeba připomenout nejhlubší smysl života a odpovědnost, kterou za něj všichni nesou. *Nesměji se domnívat*, že křesťanskou povinnost hlásat a uskutečňovat pravdu o člověku a o světě, ke které je zavazuje Kristovo Evangelium, mohou *přenechat jiným*. Jestliže je jejich politická činnost konfrontována s morálními principy, které nepřipouštějí žádné odchylky, výjimky nebo kompromisy, nesmějí svým hlasem podporovat uplatnění politického programu, ve kterém jsou základní články víry a morálky vyvráceny. Konkrétně se jedná o občanské zákony týkající se *potratu a eutanazie*, a povinnosti *ctít a bránit práva embrya (=lidského zárodku)*. Pokud nelze přijetí takových zákonů zabránit, jsou katolíci povinni a křesťané vázáni svým křesťanským svědomím, jejich neblahé účinky alespoň zmírnit.

Každý, kdo usiluje být dobrým křesťanem, má předpoklady být také dobrým a prospěšným občanem. Zlehčování nebo dokonce osočování křesťanství jsou tudíž zcestné i z pohledu pouhého politického pragmatismu, ale zejména tím, že *ohrožují duchovní a kulturní základy samotné civilizace*. Poněvadž se ukázalo, že není rozporu mezi vírou a vědou, není žádný důvod k tomu, aby křesťané měli komplexy méněcennosti vůči jiným názorům. Mnohé z nich současný vývoj vědy, techniky a výzkumu demaskoval jako slabé nebo naprosto zcestné.

Konference KDU-ČSL o rodině

V Olomouci se v sobotu 15. května (Mezinárodní den rodin) konala konference „Rodina na prahu třetího tisíciletí“. Je potěšující, že konečně alespoň jedna politická strana bude prosazovat zdravou rodinnou politiku. Je to poprvé, kdy rodina není chápána jako sociální případ, který více bere, než dává.

Doporučení z programové konference o rodině

„Dobře fungující rodina je nadějí pro XXI. století.“

KDU-ČSL vychází ze skutečnosti, že rodina je základním přirozeným společenstvím, na jehož stabilitě závisí trvale udržitelný rozvoj společnosti. Rodina si proto zaslouží soustavnou pozornost a podporu. Pro KDU-ČSL je rodinná politika prioritou číslo jedna.

KDU-ČSL pokládá rodinu s dětmi za přirozený způsob lidského soužití, který si zaslouží naši soustavnou pozornost a podporu. Většina mladých lidí si přeje založit rodinu a mít děti, mnozí dokonce více než dvě. Tohoto postoje si vážíme a vnímáme jej jako výraz odvahy a snahy prožít užitečný a bohatý život. Budeme hledat prostředky, jak tyto jejich úmysly podporovat. Zvláště rozhodnutí pro třetí nebo i další dítě je hodné zvláštní pozornosti a ocenění, neboť tento model rodiny považujeme jak z hlediska jejich členů tak i z hlediska společnosti za přínosný a vzhledem k problému vymírání národa za progresivní.

KDU-ČSL chce především podpořit schopnost rodin řešit nároky rodinného života a výchovy dětí vlastní aktivitou. Proto chceme pomocí odvodů zvýhodnit ty zaměstnavatele, kteří zaměstnají především matky s dětmi. Mezigenerační solidarita musí být připoutána k rodině více než dnes. Přijetí dětí a jejich řádná výchova se musí stát součástí pojistky na stáří. Trváme na principu důchodového zvýhodnění těch, kteří pečují o děti. Tento princip budeme prosazovat v jakémkoliv modelu penzijní reformy.

KDU-ČSL podporuje taková opatření, která vedou k lepší slučitelnosti rodiny a zaměstnání. Chceme poskytnout rodinám prostor, aby si mohly svobodně zvolit poměr mezi angažovaností v profesi a v rodině a to pro oba rodiče. Za velmi důležitou a nenahraditelnou považujeme činnost neziskových organizací, které se věnují rodinám. Proto podpoříme ty neziskové organizace, které nabízejí rodinám své služby a nákup těchto služeb zvýhodníme pro rodiny se třemi a více dětmi.

KDU-ČSL je znepokojena současným stavem právních norem, které neodůvodněně zvýhodňují nesezdaná soužití proti manželským rodinám s dětmi. Tento fakt vede v mnoha případech až k fingovaným rozvodům nebo účelovému nemanželskému soužití, které je z hlediska možnosti čerpání sociálních dávek

výhodnější, ale kvalitě rodinného soužití i podle výzkumných zjištění neprospívá. Navrhujeme taková opatření, která tuto diskriminaci odstraní.

KDU-ČSL navrhuje zvýšit podporu rodinám se zdravotně postiženým členem a to formou sociálních dávek a iniciací kroků, které povedou ke zrovnoprávnění poskytovatelů služeb pro osoby se zdravotním postižením. Vycházíme z faktu, že rodina je pro každého člověka přirozeným místem života.

KDU-ČSL prosazuje začlenění výchovy k odpovědnému rodičovství do rámce etické výchovy. Nezbytnou podmínkou je postupná kvalitní příprava pedagogů se specializací k výuce etiky na základních a středních školách.

KDU-ČSL považuje za důležité, aby do podpory rodin s dětmi byly zapojeny také kraje a obce. Pokud se podaří místně zbrzdit nepříznivé sociální trendy, které v hrozné míře provázejí demokratický rozvoj naší společnosti, bude to výrazným impulsem k dalšímu rozvoji regionů. Lidé chtějí žít tam, kde se cítí dobře a kde mohou uskutečňovat své osobní cíle.

KDU-ČSL prosazuje, aby součástí každého návrhu zákona byla doložka o jeho dopadu na rodiny. Tuto činnost musí zajistit předkladatelé zákonů.

KDU-ČSL je přesvědčena, že musí dojít k redukci některých ústředních orgánů státní správy. Rodinná politika si naproti tomu zaslouží vytvoření odpovídající instituce na nejvyšší úrovni.

Legalizace prostituce

Mgr. Michaela Freiová

V květnu schválila vláda věcný záměr na legalizaci prostituce. Konkrétní znění zákona se vláda chystá připravit během následujícího půl roku. Trestní zákoník naší republiky dnes prostituci nedefinuje jako trestný čin. Postihuje pouze kuplířství nebo výstřední nabízení se prostitutek může postihovat jako výtržnictví.

Hnutí Pro život ČR se ve spolupráci s dalšími institucemi podílí na uspořádání semináře v Poslanecké sněmovně pod záštitou poslanců Jiřího Karase a Jana Kasala (KDU-ČSL) na téma prostituce. Vystoupí zde přední odborníci ze Spojených států a Švédska, kde jsou přijata velmi restriktivní opatření podpořená prevencí.

Pro seznámení se s problematikou otiskujeme krátké sdělení Mgr. Freiové, které vyšlo v časopise *Universum*.

Mluvíme-li dnes o prostituci, mluvíme o rozvinutém průmyslu, který je součástí organizovaného zločinu. V této podobě je u nás dalekosáhle tolerován: teď jsme přesvědčováni, že její oficiální dekriminálizace zlepší postavení žen.

Pod tímto heslem byla dekriminálizována prostituce v Holandsku: vláda se tak zbavila nutnosti postihovat sexuální obchod s lidmi. Podle zprávy „Budapeštské skupiny“ z roku 1999 teď 80 % žen v holandských bordelech tvoří cizinky. Prostituce se uznává jako ekonomická činnost a prostitutky z EU a z postkomunistického bloku dostávají pracovní povolení. Podobně v Německu 9 z 10 prostitutek je z východní Evropy. Čísla dokládají, že legalizace posiluje mezinárodní obchod s lidmi.

Po dekriminálizaci rozsah prostituce stoupá (čísla z Holandska, ale i z Austrálie). Legalizace samozřejmě zvyšuje poptávku, ale zvyšuje i prostituci skrytou a pouliční: ženy, které se bojí oficiální registrace (ztráta anonymity), jsou vy-

tlačovány na ulici a vydírány.

Právní postavení prostitutek legalizace spíše komplikuje. Cituji z materiálu amerického ministerstva zahraničí: „Právě sexuální průmysl požaduje, aby se rozlišovalo mezi nucenou a dobrovolnou prostitucí – dává mu to bezpečnější postavení ... Ženy, které žalují pasáky a další zločince, pak ponese břemeno důkazu: je na nich, aby dokázaly, že byly k něčemu nuceny. Ženy, které už teď stojí na okraji společnosti, nebudou mít pak vůbec žádné dovolání.“

Podle zkušeností také legalizace prostituce nechrání prostitutky před nási-

lím: násilí je prostě součástí prostituce – je to v naší liberální společnosti jeden z důvodů, proč muž, který může snadno mít „přítelkyni“, platí prostitutku, k níž si může dovolit to, co si k normální ženě dovolit nemůže.

Lékařské kontroly nejsou služba prostitutkám, ale zákazníkům: ti jsou zdrojem nákazy, a kontrolování samozřejmě nejsou.

Pro Česko je nejdůležitějším varováním, že od roku 1990, tedy po

legalizaci, v Holandsku dramaticky vzrostla především dětská prostituce – podle organizace ChildRight z 4.000 dětí v roce 1996 na 15.000 v roce 2001. Přitom u nás – jak ukázal případ Opočenský – je silná tendence problematizovat věkovou hranici pro sexuální aktivity. V zemi, která je už dnes proslulá rozsahem výroby dětské pornografie, je toto nebezpečí nejakutnější.

Ministerstvo pro ženy?

Michaela Freiová

V září loňského roku Ministerstvo práce a sociálních věcí přišlo s nápadem na zřízení Ministerstva pro stejné šance mužů a žen. Níže uvedený článek byl napsán jako reakce na tento plán a plán na kontrolu podniků nad padesát zaměstnanců. Článek byl vyžádán redakcí Lidových novin, nakonec však nebyl otištěn.

Ministerstvo pro stejné šance mužů a žen, zdá se, vyděsilo nejen veřejnost, ale i média, což je shoda nepřilíš typická. Je pravděpodobné, že si nakonec všichni řeknou: tak snad raději jen to „centrum pro rovné zacházení“ nebo speciální ombudsman. Ani to nepovažují za správné. Nejde jen o zhoubné bujení státního aparátu, které zaplatí na daních především ti, kdo v něm nepracují: ti/ty vytvářejí bohatství, jež pak muži z vlády přerozdělují diskriminujícím způsobem – diskriminujícím pro nestátní subjekty, soukromé podnikatelky a podnikatele, a samozřejmě také pro rodiny s dětmi, které vytvářejí bohatství nejdůležitější, totiž budoucnost. Budou snad státní úředníci platit ze svého dražší benzin? Nedopad-

nou snad nepřímé daně především na ty, kdo živí malé děti?

Jde především o tvrzení, že ženy mají horší šance než muži. Ženy mají – díky generativitě svého těla i ducha – prostě jiný osud, a společnost by prostor pro jejich rozhodování neměla zužovat tím, že je oceňuje jedině a pouze v závislé výdělečné činnosti. Sama jsem po celý život měla šancí více než muži okolo mne: větší prostor pro životní rozhodování, pro vlastní kreativitu. Ženský život je složitější a náročnější, ale štěstí a pohodlí prostě není totéž.

Ideologie „rovných příležitostí“ vidí mateřství jenom jako břemeno, jako nevýhodu, jako překážku ve výkonu běžného zaměstnání. Chce „sladit zaměstnání

s rodičovskými povinnostmi“, ale to, co má přednost, je vždycky placené zaměstnání. To, co je neplacené, co je spontánní a lidské, co je dlouhodobé – to nemá žádnou vlastní hodnotu. Obraz člověka se ze dvou odlišných, vzájemně se doplňujících poloh, zužuje na jednu jedinou: vzniká socialistický *homo faber*, bezpohlavní tvor, jehož hodnota počítá se jen a jen v penězích.

Chceme-li dopřát ženám důstojnější postavení, musí jim společnost umožnit, aby si zvolily svou osobní cestu a té aby se mohly věnovat naplno: ženský život je dlouhý, a žena, která se po deseti-patnácti letech věnovaných dětem vrací do profesionálního života, má řadu cenných vlastností, které před touto zkušeností neměla (manažerské schopnosti). Je samozřejmě potřeba, aby mladé maminky měly možnost – v době, kdy se věnují dětem – získávat a obnovovat si kvalifikaci, zejména vysokoškolskou. Ale k tomu stačí dobrá prorodinná politika, postavená na dobrých zákonech. Je samozřejmě potřeba, aby zaměstnankyně, s nimiž se urážlivě zachází, měly dovolání, ale na to stačí poctivé soudy. Nerovnováha mezi muži a ženami v politice je skutečně speciální případ, ale vzniká působením mimopolitických faktorů v politice, mimostranických vlivů v práci stran, ne „rodovými stereotypy“. I vládní program na podporu ženského podnikání je dobrá věc, ale zvláštní úřad ani doškolování stávajících úředníků nevyžaduje: nemají snad státní úředníci zdravý rozum?

Za konkrétní nebezpečí považuji státní kontroly v podnicích nad 50 zaměstnanců (už jen ta hranice!), a zvýšení státní kontroly nad svobodnou hospodářskou činností vůbec. Hlavní nebezpečí vidím ale v tom, že se za viníka nerovnováhy v postavení mužů a žen ve veřejné sféře označuje rodina. To je cesta k obnově kontroly osobního života lidí, tak jak jsme ji zažili v době domovních důvěrníků a uličních výborů, které se vnucovaly do soukromí a ptaly se matek (i matek početných rodin!): „Proč nepracujete?“ – jako by péče o blízké lidi a tvorba domova nevyžadovaly žádnou práci. Agenda rovných příležitostí je prostě krok k obnově veřejné kontroly nad osobním životem člověka. Proto s ní nesouhlasím.

Informace ze Společnosti pro podporu rodiny

Tyto informace jsou zasílány e-mailem poslancům a senátorům Parlamentu České republiky, orgánům státní správy, pro-rodinným organizacím a dalším subjektům, které o ně projeví zájem. Zájemci o příjem pro-rodinných zpráv Společnosti pro podporu rodiny se mohou přihlásit na e-mailové adrese profam@profam.cz.

Liberalní zákon o potratech – výhoda pro ženy?

Navrhovaná novela potratové legislativy vyvolala další vlnu debaty o umělém ukončení těhotenství. Mnozí argumentují tím, že udržení dnešního legislativního stavu je v zájmu žen. Rádi bychom upozornili, že toto tvrzení není zcela přesné.

O existenci postabortivního syndromu se u nás příliš nemluví. Je však objektivně prokázáno, že existuje komplex patologických fyzických a psychických stavů zakoušených po umělém i samovolném potratu.¹

Průzkum provedený na přelomu let 2000/2001² například ukazuje, že ženy, které podstoupily umělé přerušování těhotenství, a ty, u nichž proběhl samovolný potrat, se výrazně liší v odpovědi na otázku, zda se u nich vyskytly po potratu nějaké fyzické či psychické problémy. Ve specifikaci následných pocitů a problémů je viditelný rozdíl mezi skupinou žen, u nichž proběhl samovolný potrat, a respondentkami, které podstoupily umělé ukončení těhotenství z vlastního rozhodnutí. Zatímco první uvádějí špatné svědomí a sexuální problémy s partnerem v zanedbatelném množství, u skupiny žen po umělém potratu jsou to problémy nejčastější, spolu s problémy se spánkem, soustředěním se a pamětí, které dokládají, že respondentky tento zásah přinejmenším podvědomě prožívají jako negativní a reagují na něj depresivně mnohem více, než ty, u nichž došlo k potratu samovolnému (viz tabulka).

Zajímavé je, že takto odpovídaly i respondentky, které v předchozí otázce popřely, že by po potratu prožívaly nějaké problémy. Tento rozpor je nápadný právě u skupiny umělého ukončení a je zřejmé, že jde o potlačované reakce (viz též citát na leden).

Podle našeho názoru srovnání reakcí žen na samovolný potrat a reakcí na zabití zdravého plodu ukazují, že jde o násilný zásah, do něhož žena často bývá vtlačena okolím či situací (viz také tabulka – „pocit úlevy“).

¹ Pracovnice Poradny pro ženy a dívky SONŽ s klientkami řeší problémy související s postabortivním syndromem poměrně často, jak uvádí Martina Žáková, která je též autorkou dále citovaného průzkumu mezi klientkami.

² Průzkum mezi ženami po potratu, Martina Žáková, Poradna pro ženy a dívky SONŽ, Voršilská 5, Praha 1, dotazníkové šetření provedeno 26.10.2000-12.2.2001, 135 respondentek o průměrném věku 36 let.

Proto se nám jeví jako pochybné a jednostranné, je-li umělý potrat prezentován jako svobodná volba ženy, jež nemá žádné negativní následky a je součástí pohodlného podrobení si mechanismů vzniku nového života ku prospěchu ženy.

Statistika na leden

Pocity a problémy žen, které uvedly, že se u nich problémy po potratu nevyskytly.	% žen po umělém ukončení těhotenství	% žen po samovolném potratu
Pocit úlevy	17	3
Problémy s partnerem, v sexuálním životě	27	6
Špatné svědomí	11	3
Zdravotní problémy	7	12
Strach z rozhovorů o potratech, dětech, těhotenství	7	6
Představy o tom, jaké by to bylo, kdyby dítě žilo	9	34
Touha změnit své rozhodnutí	3	0
Pocit ztráty	7	31
Problémy se spánkem, soustředěním, s pamětí	13	3
Jiné pocity, problémy	0	0

Počty respondentek: Žen po umělém přerušení těhotenství: 24,37,15,10,9,12,4,9,18,0
Žen po samovolném potratu: 1,2,1,4,2,11,0,10,1,0

Citát na leden

Potvrdilo se, že je-li ženě dána příležitost vyjádřit se jednotlivě k pocitům a problémům, které se u ní po potratu objevily, získá se více informací, než v případě, že se žena musí jednoznačně rozhodnout pro „ano“ nebo „ne“ (vyskytly se nějaké problémy/nevyskytly se žádné problémy).³

Dopis na leden 2004, <http://www.profam.cz>

Prezentace výzkumů o rodině mohou být předpojaté

Počátkem února zveřejnil tisk zprávy o výzkumu, který provedl Sociologický ústav spolu s CVVM. Výzkum se týkal představ lidí o rodině. Novinové články, které směšovaly zprávu s komentářem, přitom dávaly najevo, že Češi smýšlejí o rodině nesprávně.

„Ta čísla mne překvapují, nevidím žádný posun, stále přetrvává tradiční myšlení. Ani 14 let po revoluci se nepodařilo odbourat stereotypy,“ řekla LN Anna Čurdová,

³ viz pozn. č. 2

*předsedkyně vládní rady pro rovné příležitosti mužů a žen. 'Je třeba zamyslet se nad tím, proč česká společnost zůstává v zajetí stereotypů.'*⁴ Veřejnost se tedy dozvěděla především to, co by si o rodině měla správně myslet, a pak teprve to, co si lidé opravdu myslí.

Terčem nevole komentátorů je především rozdělení rolí muže a ženy v rodině: 78,4 % lidí soudí, že žena je schopnější starat se o malé dítě, 89,5 % soudí, že otec má rodinu především finančně zabezpečit. To by se zřejmě mělo nějak změnit.

*Žena patří k plotně a k dětem, muži náleží role živitele. Na rozdělení rolí nahlíží Češi stále konzervativně. Z průzkumu Sociologického ústavu a Centra pro výzkum veřejného mínění vyplývá, že přes tři čtvrtiny lidí jsou přesvědčeny, že o malé dítě se má starat žena.*⁵

*Vlastní hodnocení průzkumu sice uvádí jistou ochotu ke změně názorů, připouští však, že není příliš velká.*⁶

Považujeme to za příznačné: v posledních letech jsme mediálně tlačeni do postojů, které neodpovídají historickým zkušenostem společnosti – jak starším (tradice), tak novějším (50. léta). Neochota zásadně zpochybnit přirozený model rodiny (oba rodiče + děti) se klasifikuje jako negativní rys našeho vidění světa. Ten ale vychází z lety potvrzené zkušenosti, že úloha ženy v rodině je velmi cenná, mj. i proto, že matka, pečující o děti, přejímá i další sociální role a je důležitým vazebným prvkem komunity. Média tak ve svém způsobu informování v podobných případech často implikují, že setrvačnost v hodnotách je totéž co tmářství a rozdělení rolí muže a ženy jsou nebezpečné stereotypy, které je třeba vymýtit.

SPPR se naproti tomu domnívá, že setrvačnost v hodnotách může být – a často bývá – pozitivní faktor, ve kterém se odrážejí zkušenosti mnohdy draze placené. Zpochybnění rozdělených rolí muže a ženy v rodině, zpochybnění rodinné výchovy dětí, nadřazování momentálních politických priorit nad morální instinkty lidí – to vše si naše společnost už prodělala v době komunismu (zejména v 50. letech) a lidé si pamatují, že se tento přístup k rodině společnosti neosvědčil.

Nejen média, ale i někteří politici se vyslovují o rodině předpojatě. Cítíme tu jakousi pedagogickou tendenci vůči občanům, kterou by nebylo správné podporovat. Je jistě oprávněné, financuje-li se z veřejných prostředků výzkum, který ukazuje, jak se věci mají. Nevidíme ale žádný důvod k tomu, aby byli lidé za veřejné peníze převychováni.

Dopis na únor 2004, <http://www.profam.cz>

⁴ LN 9.2.2004. *Kdo má žít rodinu? Většinou muž.*

⁵ MFD 9.2.2004. *Češi lpí na tradiční dělbě role otce a matky v rodině.*

⁶ viz pozn. č. 4

Rodina: O čem je řeč?

V „Roce rodiny“ se politické subjekty častěji než jindy vyslovují k významu rodiny a k rodinné politice. Projdeme-li programy politických stran, vidíme, že všechny slibují udělat něco pro rodinu.⁷ Po alarmujících zprávách o naší populační implozi lze navíc očekávat, že snaha o podpůrnou rodinnou politiku bude sílit.⁸ O to závažnější je, že od 1. srpna roku 1998 chybí v naší právní úpravě definice rodiny. (Předtím zněla: „Rodina založená manželstvím je základním článkem naší společnosti, ...“)⁹

Dosavadní selhávání rodinné politiky vlád přitom ukazuje, že bez jasného vymezení pojmu rodiny mohou tzv. prorodinná opatření působit kontraproduktivně. Notoricky známé je to v případě sociálních dávek, kde vyšší podpora neúplných rodin často vede k tomu, že lidé raději neuzavírají sňatek, aby si finančně neuškodili. Považujeme proto za nezbytné, aby v nové právní úpravě byla rodina definována, a to jako společenství rodičů a dětí s mezigeneračním přesahem, založené na manželství rodičů. Definici rodiny je přitom třeba chápat jako definici cílového stavu, tedy jako ideálovou, funkční normu. Ta totiž představuje mj. podporu v situacích, kdy je úplnost rodiny narušena: zbylé společenství vyvažuje aktuální deficit tím lépe, čím více se zaměří na cílový stav.

Naopak považujeme za nesprávné, zpochybňují-li se definice rodiny s odvoláním na statistický horizont. (Statistiky se navíc často interpretují chybně – charakteristický je případ rozvodového indexu). Rodinná legislativa by podle našeho názoru měla podporovat optimální cílový stav, tedy autonomní, na státu co nejméně závislé společenství mužů a žen, starých a mladých, soběstačných a nesoběstačných, které – právě díky trvalým vazbám svých členů – zvládá vzájemnou podporu a péči a je naplněním lidské potřeby intimitity a bezpečí.

Dopis na březen 2004, <http://www.profam.cz>

⁷ Viz webové stránky parlamentních politických stran

⁸ HN 14.1.2004 – Rostislav Gargulák: *Sociální příspěvky děti nepřinesou.*

⁹ Zákon o rodině ze 4. prosince 1963, č. 94/1963 Sb., Článek 2

Gianna Beretta Molla svatořečena

Kateřina Ucháčová

Svatý Otec 16. května 2004 kanonizoval Giannu Berettu Mollu, italskou lékařku, matku čtyř dětí, která zemřela v roce 1962 na rakovinu poté, co odmítla lékaři doporučovaný umělý potrat.

Sv. Gianna Beretta se narodila 4. října 1922 v mailandské Magentě jako desátá ze třinácti dětí. Studovala na univerzitě v Mailandu a Pavii a v roce 1949 získala doktorát medicíny a chirurgie. V roce 1952 se specializovala jako dětská lékařka a věnovala se dětem v Ponte Nuovo di Magenta a v Meseru.

Vdala se za inženýra Pietra Molla a přála si vlastní děti. Toto přání jí bylo splněno. Jako matka tří dětí znovu otěhotněla. Krátce nato objevili lékaři nádor v děloze, který jí nedovoloval dítě donosit.

Připravena ke každé oběti se rozhodla ve druhém měsíci těhotenství k riskantnímu chirurgickému zákroku a úpěnlivě prosila za záchranu svého dítěte.

Opakovala: „Jsem na vše připravena, jen ať je mé dítě zachráněno.“

21. dubna 1962 se narodilo její čtvrté dítě, holčička. O týden později, 28. dubna 1962, zemřela heroická matka, přesvědčená, že „je hříchem zabíjet v děloze“. Vědomě přijala smrt, aby životu svého dítěte řekla ANO.

Právě 28. dubna 1980 byl v Mailandu zahájen proces blahořečení, který byl uzavřen 21. března 1986. Papež Jan Pavel II. potvrdil její heroickou smrt ctností 7. července 1991 a 24. dubna 1994 ji

blahořečil. 20. prosince 2003 byl ve Vatikánu vyhlášen dekret pro její svatořečení.

„Kěž by tato doba příkladem Gianny Beretty Molly znovu objevila čistou, cudnou a plodnou krásu manželské lásky, která je žita jako odpověď na Boží volání,“ řekl papež.

Čtyřicet let po Giannině smrti se její manžel spolu s jejich čtyřmi dětmi zúčastnil kanonizačního procesu. Gianna Beretta Molla je první vdanou ženou, která se stala svatou.

Nadační fond Betlém nenarozeným

Vladislava Šnajdrová

Nadační fond Betlém nenarozeným jsme po několikaleté přípravě založili v roce 1997 jako odezvu na nově se formující, v podstatě odlišný postoj k životu, než jako byl naším prostředím a kulturou po staletí nesen, kdy rodina v sobě zahrnovala úctu k životu od početí až po přirozenou smrt.

Chceme svou činností napomáhat chránit především nenarozené děti, které jsou současným pojetím hodnot nejvíce ohroženy, mají minimální právní ochranu a nemohou se samy bránit.

Protože se snažíme o úctu k životu v celé jeho šíři, směřujeme své úsilí také k hledání pomoci dětem v dětských domovech a k vytvoření podmínek pro pěstounskou péči a k pomoci starým lidem. Svou činnost dále rozvíjíme ve třech misijních střediscích pro humanitární pomoc především v zahraničí a v této rovině spolupracujeme s dalšími organizacemi.

Pomoc nenarozeným dětem se odvíjela v celé řadě různých kroků, které vyvrcholily, když nám loni naše spolupracující organizace Na počátku, která také provozuje dům pro těhotné matky v tísni, nabídla, zda bychom nechtěli zrekonstruovat a oživit druhý dům u Hlinska, který jí patřil. Po delším zvažování jsme se rozhodli tento dům přijmout. V tomto roce proběhlo právní převedení tohoto domu.

Souběžně s rekonstrukcí tohoto domu, která probíhala i v minulém roce, funguje v Ostravě v Husových sadech poradna pro ženy a dívky s názvem *Cesta v těho-*

tenství. Poradna bude sloužit zároveň jako kontaktní místo pro dům pro těhotné matky v tísni, pro ty ženy, které nemají možnost tento problém řešit s pomocí svého přirozeného prostředí. Poradna je otevřena především pro ženy, které se cítí zaskočeny svým těhotenstvím. Mohou ji však navštívit i ženy s jakýmkoliv problémem týkajícím se těhotenství, a to až již v současnosti prožívaného, nebo ženy, které po těhotenství touží nebo i které žádný z těchto problémů nemají, ale chtějí si s někým o této problematice popovídat. Cílem je naslouchat a přijímat bez předsudků.

Maminkám budou nabídnuty tyto poradenské služby:

- vývoj dítěte před narozením
- těhotenský test zdarma (zjištění gravidity)
- změny v organismu a psychice matky v období těhotenství
- příprava k porodu
- přirozené plánování rodičovství
- pokud Vás vaše těhotenství zaskočilo a přemýšlíte co dál, pokusíme se spolu s Vámi najít dobré řešení

Vzhledem k možné klientele matek rekonstruovaného azylového domu bude potřeba odborné péče, proto se pracovní tým, který bude zajišťovat chod domu, připravuje i po stránce profesní. Připravuje řadu kursů (porodní, předporodní přípravy, vaření, hospodaření, šití atd.), které by měly pomoci matkám v jejich samostatném životě po odchodu z domova.

Věnujeme se také oblasti prevence.

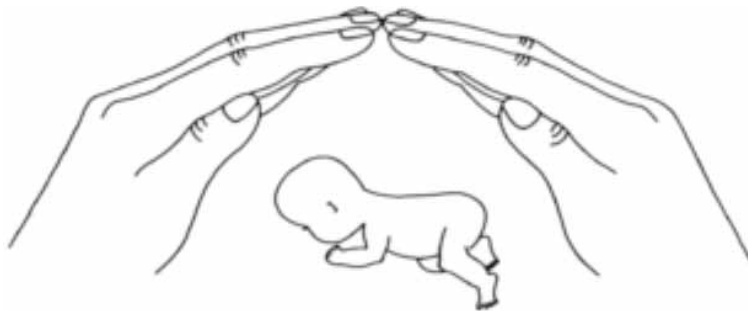
Byli bychom rádi, aby takovýchto domů bylo potřeba co nejméně, pokud možno vůbec. Znamenalo by to, že daný problém je vyřešen. V současné době se snažíme vykrýt jedno bolavé místo naší společnosti, např. prostřednictvím celoročního projektu na školách, jehož cílem je naučit děti být vnímavé i k jiným potřebám než k vlastním. V tomto projektu děti pomohou dětem z Ugandy a budou mít tu příležitost se s nimi setkat i osobně. Dále probíhal Koncert pro život, přednáška pro učitele ostravských škol atd. Probíhá také řada akcí, kterými se snažíme tuto formu pomoci nenarozeným dětem učinit přístupnou i ostatním lidem, např. scénkami, benefičními koncerty atd.

Jsme organizace otevřená komukoliv, kdo problematiku nenarozených dětí vnímá jako problém. A také bez pomoci dalších ochotných lidí se neobejdeme. Cena rekonstrukce domu je 6 mil. Kč. Náklady na rekonstrukci pokrýváme z našich prostředků a darů. Velmi děkujeme všem, díky jimž proběhne na jaře rekonstrukce střechy. Budeme velmi

vděční za ty, kteří by mohli v tomto díle pomoci, i třeba osobně se zapojit do rekonstrukce domu příp. do života v něm, až bude dílo dokončeno.

Komu nebude možné se zapojit osobně, může pomoci poskytnutím odborných služeb a poradenství, nabídkou materiálu pro rekonstrukci a pomoci při ní, získáváním dárců, ale také finanční pomocí jednorázovým nebo pravidelným měsíčním příspěvkem na naše konto 1261409001/2400, VS 2, Nadační fond Betlém nenarozeným, 739 51 Dobrá 26. Náklady na rekonstrukci nás velmi tíží a Vaš jakýkoliv i malý příspěvek je velmi cenným přínosem pro toto dílo.

Váš příspěvek, jakkoliv malý se Vám může zdát, je cenným přínosem pro toto dílo. Srdečně děkujeme všem, kteří toto dílo podporují nebo v budoucnu podpoří. V tomto domě jednou naleznou bezpečí maminky se svými dětmi, které by se jinak nemohly nikdy narodit. Uvědomíme-li si tento fakt, jsou všechna další slova neschopná vyjádřit cenu Vaší pomoci.

Informace o modlitebních setkáních

Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence, žalmů, proseb a slavení Mše svaté za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby.

Místa a časy modlitebních setkání:

Praha: Před porodnicí U Apolináře

každý 1. a 3. čtvrtek v měsíci v 7 hodin

Bližší informace: 603 976 231, info@prolife.cz

Kladno: Posluchárna v nemocnici

každá 2. sobota v měsíci v 16 hodin

Bližší informace: 312 686 642, lpp@lpp.cz

Olomouc: Před porodnicí fakultní nemocnice

každý poslední čtvrtek v měsíci v 16 hodin

Mše sv. v dominikánském klášterním kostele „Za zastavení zla potratů“ v 18 hodin

Bližší informace: 602 858 800, pavel@op.cz

Brno: Pochod pro život a modlitební setkání

Každou druhou sobotu v měsíci v 9.30 (mše sv.), poté v 10.30 následuje modlitební pochod.

Bližší informace: 721 211 477, libor.halik@centrum.cz

Nabídka pomoci

Milá maminko, pokud Vám během vyšetření v těhotenství lékaři sdělili, že Vaše dítě je nebo bude pravděpodobně postižené, nutí Vás k potratu a ráda byste si o tom všem s někým promluvila, můžete nám zavolat. Budete-li potřebovat jakoukoli pomoc, budeme se Vám ji snažit zprostředkovat.

Linka pro matky čekající postižené dítě: 566 531 117 nebo 604 605 513

Linka pro pomoc těhotným maminkám v tísní: 736 766 660

Centrum naděje a pomoci nabízí konzultace v oblasti přirozeného plánování rodičovství (symptotermální metoda). Pracovnice poradny také pomáhají při řešení problémů vzniklých v důsledku těhotenství a mateřství.

Poradna plánování rodičovství přirozenou metodou: 543 254 891

Poradna pro ženy a dívky: 543 331 470

Poradna pro těhotné a kojící maminky: 543 331 471

Poradna pro neplodné páry: 543 331 472

Poradna pro ženy v přechodu: 543 254 891

Cenap, Hybešova 40, 602 00 Brno

e-mail: cenap@volny.cz, http://www.volny.cz/cenap

Soukromá gynekologická ambulance v Jaroměřicích nad Rokytnou

Ordinační hodiny: Po 13-16, St 6:30–17:30

Kontakt: MUDr. Xenie Preiningerová (*tel.: 568 440 045 – objednávání*)

PhDr. Dagmar Štefancová (tel.: 222 512 184) nabízí posilu nastávajícím maminkám, které mají obavy z budoucnosti, příp. komukoliv, kdo si potřebuje popovídat o svých starostech či o bolestech, které ho tíží.

Duchovní podpora a modlitba na úmysly ve spojení s očekáváním narození dítěte:

Sestry premonstrátky, 411 82 Doksany 1, tel.: 416 861 197

Tvrdí Vám, že **dítě**, které čekáte, bude **postižené**? Stává se, že někteří lékaři nutí ženy k potratu, když mají podezření, že dítě je postižené. Nezřídka se přes tyto prognózy narodí zdravé dítě. Manželé, kteří mají vlastní a několik adoptovaných dětí, jsou ochotni přijmout i dítě, které čekáte, pokud by se opravdu narodilo postižené a neměla byste sílu se o ně postarat.

Kontakt: *adresa redakce v tiráži*

Odesílatel:
 Hnutí Pro život ČR
 Hlubočepská 85/64
 152 00 Praha 5

O.P.

P.P.
101 714/2002
110 06 Praha 06

Informační oběžník občanského sdružení Hnutí Pro život ČR

Redakce:	Sylva Bernardová, Radim a Kateřina Ucháčovi
Odborné korektury:	MUDr. Zdislava Majeráková
Nihil obstat:	P. Pavel Mayer OP
Adresa redakce:	Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5
Telefon:	603 976 231
Internet:	<i>info@prolife.cz, http://prolife.cz</i>
Bankovní spojení:	159205438/0300, vs: 5030
Registrace:	MK ČR E 14715
ISSN:	1214-4096